

U S T A W A

z dnia 1 lutego 1938 r.

o przedłużeniu obniżenia komornego.

Art. 1. (1) Obniżenie komornego, przyznane art. 1 i 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 504), przedłuża się na czas od dnia 1 grudnia 1937 r. do dnia 31 grudnia 1938 r.

(2) Począwszy od dnia 1 stycznia 1939 r. wysokość komornego wzrastać będzie co kwartał o $2\frac{1}{2}\%$ podstawowego komornego aż do osiągnięcia wysokości pełnego podstawowego komornego.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, a także innym właściwym ministrom, o ile chodzi o wysokość komornego w budynkach, nie podlegających ochronie lokatorów, a należących do Skarbu Państwa, banków pań-

stwowych, związków samorządu terytorialnego, zakładów ubezpieczeń społecznych oraz innych instytucyj prawa publicznego.

Art. 3. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Przepisy jej obowiązują na obszarze województwa śląskiego tylko, jeżeli chodzi o wysokość komornego w budynkach, nie podlegających ochronie lokatorów, a należących do Skarbu Państwa, banków państwowych, związków samorządu terytorialnego, zakładów ubezpieczeń społecznych oraz innych instytucyj prawa publicznego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*